

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja)
w dniu 23 lipca 2018 r. – RE / Praxair MRC**

(Sprawa C-486/18)

(2018/C 352/31)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: RE

Strona pozwana: Praxair MRC

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy klauzulę 2 ust. 4 i 6 Porozumienia ramowego w sprawie urlopu rodzicielskiego, które stanowi załącznik do dyrektywy Rady 96/34/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie stosowaniu względem pracownika, który przebywa w momencie jego zwolnienia na urlopie rodzicielskim połączonym ze świadczeniem pracy w niepełnym wymiarze godzin, przepisu prawa wewnętrznego, takiego jak art. L. 3123-13 kodeksu pracy, mającego wówczas zastosowanie, zgodnie z którym „Kwota odprawy pieniężnej z tytułu zwolnienia oraz kwota odprawy emerytalnej w przypadku pracownika, który był zatrudniony w tym samym zakładzie pracy w pełnym oraz w niepełnym wymiarze czasu pracy, jest ustalana proporcjonalnie do okresów zatrudnienia w pełnym bądź niepełnym wymiarze czasu pracy od rozpoczęcia zatrudnienia w tym zakładzie pracy”?
- 2) Czy klauzulę 2 ust. 4 i 6 Porozumienia ramowego w sprawie urlopu rodzicielskiego, które stanowi załącznik do dyrektywy Rady 96/34/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC, należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie stosowaniu względem pracownika, który przebywa w momencie jego zwolnienia na urlopie rodzicielskim połączonym ze świadczeniem pracy w niepełnym wymiarze godzin, przepisu prawa wewnętrznego, takiego jak art. R. 1233-32 kodeksu pracy, zgodnie z którym w okresie urlopu na przekwalifikowanie trwającego dłużej niż okres wypowiedzenia, pracownikowi przysługuje od pracodawcy miesięczne wynagrodzenie, którego wysokość wynosi co najmniej 65 % średniego miesięcznego wynagrodzenia brutto pracownika, podlegającego składkom wyszczególnionym w art. L. 5422- 9, za okres ostatnich dwunastu miesięcy poprzedzających doręczenie wypowiedzenia?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na jedno lub drugie z powyższych pytań – czy art. 157 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom prawa wewnętrznego, takim jak art. L. 3123-13 kodeksu pracy, mający wówczas zastosowanie, oraz art. R. 1233-32 tego kodeksu, z tego względu, że znacznie większa liczba kobiet niż mężczyzn decyduje się na korzystanie z urlopu rodzicielskiego połączonego ze świadczeniem pracy w niepełnym wymiarze godzin oraz że wynikająca z tego dyskryminacja pośrednia w zakresie wypłacanej odprawy pieniężnej z tytułu zwolnienia i zasiłku wypłacanego w związku z urlopem na przekwalifikowanie, które są obniżone w porównaniu do tych otrzymywanych przez pracowników, którzy nie skorzystali z urlopu rodzicielskiego połączonego ze świadczeniem pracy w niepełnym wymiarze godzin, nie jest uzasadniona czynnikami obiektywnymi, niezwiązanymi z jakąkolwiek dyskryminacją?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, s.4.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky (Słowacja) w dniu 30 lipca 2018 r. – YX

(Sprawa C-495/18)

(2018/C 352/32)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: YX

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 1 lit. a) decyzji ramowej⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że określone w nim kryteria będą spełnione tylko wtedy, gdy osoba skazana ma w państwie członkowskim, którego jest obywatelem, takie więzi rodzinne, społeczne, zawodowe lub innego rodzaju, na podstawie których można zasadnie zakładać, że wykonanie kary w tym państwie może ułatwić jej resocjalizację, a więc, że sprzeciwia się takiej regulacji krajowej jak § 4 ust. 1 lit. a) ustawy nr 549/2011, która umożliwia w takich wypadkach uznanie i wykonanie wyroku jedynie na podstawie formalnie zarejestrowanego zwykłego pobytu w państwie wykonującym, bez względu na to, czy osoba skazana ma tym państwie konkretne więzi umożliwiające zwiększenie szans na jej resocjalizację?
- 2) W wypadku odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie: czy art. 4 ust. 2 decyzji ramowej należy interpretować w ten sposób, że również w sytuacji uregulowanej w art. 4 ust. 1 lit. a) decyzji ramowej właściwy organ państwa wydającego powinien ustalić jeszcze przed przekazaniem wyroku i zaświadczenia, że wykonanie kary ze strony państwa wykonującego będzie służyć celowi ułatwienia resocjalizacji osoby skazanej, a jednocześnie uzyskane w tym względzie informacje powinien umieścić w części d) pkt 4 zaświadczenia, w szczególności gdy osoba skazana w stanowisku, o którym mowa w art. 6 ust. 3 decyzji ramowej, twierdzi, że ma konkretne więzi rodzinne, społeczne lub zawodowe w państwie wydającym?
- 3) W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy art. 9 ust. 1 lit. b) decyzji ramowej należy interpretować w ten sposób, że powód odmowy uznania i wykonania wyroku występuje również wtedy, gdy w sytuacji określonej w art. 4 ust. 1 lit. a) decyzji ramowej, pomimo przeprowadzenia konsultacji na podstawie ust. 3 tego przepisu i ewentualnego udzielenia dalszych koniecznych informacji, nie zostanie wykazane istnienie takich rodzinnych, społecznych, zawodowych lub innego rodzaju więzi, na podstawie których można by zasadnie zakładać, że wykonanie kary w państwie wykonującym może ułatwić resocjalizację skazanego?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2008/909/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności – w celu wykonania tych wyroków w Unii Europejskiej (Dz.U. UE L 327, s. 27).